

klagefrister, som gælder i de tilfælde, hvor en kommune mener, at den for en skatteyder udpegede skattekommune ikke er den rette.

Endvidere *ophæves* — efter en ændring under folketingsbehandlingen — den i loven hidtil indeholdte *revisionsbestemmelse*.

Lovforslaget, der stort set måtte betragtes som en rent teknisk ændring af loven, fik i folketinget tilslutning fra alle sider.

Under udvalgsbehandlingen drøftedes bl. a. muligheden for at gøre den amtskommunale indkomstskat progressiv, og et i indenrigsministeriet udarbejdet notat herom er optrykt som bilag til betænkningen.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt med 146 stemmer.

82. Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat. (Indenrigsminister *Egon Jensen*). Lov nr. 575 af 15. december 1972.

Fremsat	$^{11}/_{10}$	F. sp.	296	Forslag som fremsat	A. sp.	1749
1. beh.	$^1/_{11}$	- -	744	Betækn. afg.	$^7/_{12}$	B. - 361
2. -	$^{12}/_{12}$	- -	1893			
3. -	$^{14}/_{12}$	- -	2099	Forslag som vedtaget	C. -	1023

Partiernes ordførere: Bent Sørensen, H. C. Toft, Enggaard, Edele Kruchow og Ruth Olsen.

Efter 1. behandling henvist til kommunaludvalget.

Efter de gældende regler fordeles en skatteydere kommunale indkomstskat mellem de kommuner, i hvilke skatteyderen har haft ophold i det pågældende kalenderår, hvorimod den amtskommunale indkomstskat udelt tilfalder amtsskattekommunen, uanset om vedkommende skatteyder har haft ophold uden for amtskommunen i kalenderåret.

Den kommunale indkomstskat i *Københavns og Frederiksberg kommuner* dækker også de udgifter, der er forbundet med løsningen af disse kommuners „amtskommunale“ opgaver, og kan således for en dels vedkommende siges at udgøre en amtskommunal indkomstskat.